# การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในยุคความปกติใหม่
# The Development of English teaching styles in the New Normal

**สิริกาณฑ์ ทองมาก***
Sirikarn Thongmak
ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร



**บทคัดย่อ**

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายแนวคิดและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเข้าสู่การ พัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในยุค New Normal ซึ่งในปัจจุบันสถานการณ์การแพร่ระบาด COVID-19 ได้กระจายไปทั่วโลก โดยอัตราการระบาดนั้น ส่งผลกระทบในการดำรงชีวิตของประชาชนคนไทยรวมถึงระบบการเรียนการสอนแบบออนไลน์ก็เข้ามามีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากในยุคนี้นับเป็นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบ Active Learning และยังเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาเชิง Productive Learning ซึ่งในการปรับตัวเข้าสู่ยุค New Normal ตามการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากสภาพการณ์ทางสังคมไม่ได้เป็นเรื่องของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง แต่ทุกคนต้องปรับตัวไปพร้อมๆ กัน เพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนและเรียนรู้ในยุค New Normal อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับการสอนภาษาอังกฤษในยุค New Normal ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการสื่อสาร สามารถนำแนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารบูรณาการเข้ากับรูปแบบการ

* อาจารย์ประจำ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Lecturer of, Major in English, Bachelor of Education program, Faculty of Education, Naresuan University

เรียนรู้อื่นๆ ที่หลายหลาย เช่น การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และการนำเทคโนโลยีที่มีอยู่มากมายมาเป็นเครื่องมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะและความสามารถทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่จำเป็นสำหรับในยุค New Normal ทั้งในด้านการดำเนินชีวิตประจำวันและในด้านอาชีพต่อไป

**คำสำคัญ :** การสอนภาษาอังกฤษ, ยุคความปกติใหม่, รูปแบบการสอน

**Abstract**

This article aims to explain the concepts and teaching of English for the development to teaching and learning in the New Normal era, in which the current COVID-19 epidemic situation has spread to the world by the epidemic rate of COVID-19 has affected the lives of Thai people, including online teaching systems that play a very important role in this era. Related to productive leaning language teaching, in which the adaptation to the New Normal era according to the changes arising from the social situation is not a matter of any individual. But everyone has to adjust at the same time in order to effectively change and learn in the New Normal era. Like teaching English in the New Normal era that aims to communicate. The concept of teaching English for communication can be integrated with many other learning styles, such as work-based learning (WBL) , and the use of abundant technology as a tool for teaching and learning provide learners with knowledge, abilities and skills necessary for the New Normal era, both in daily life and in the future.

**Keywords :** English teaching, New Normal, teaching styles

**บทนำ**

ณ ปัจจุบัน สถานการณ์การแพร่ระบาด COVID-19 ได้กระจายไปทั่วโลก โดยอัตราการระบาดของ COVID-19 นั้น ส่งผลกระทบในการดำรงชีวิตของประชาชนคนไทยเป็นอย่างมากในประวัติศาสตร์ มนุษย์เราได้ผ่านวิกฤตโรคระบาดมาแล้วหลายครั้ง แต่คงไม่มีครั้งไหนที่ส่งผลกระทบต่อมนุษย์ สังคม และโลกได้ครอบคลุมมิติได้กว้างขวาง เพราะไวรัสตัวนี้ไม่เพียงแต่ส่งผลเกิดความเจ็บป่วยสูญเสียในระดับบุคคลแล้ว การระบาดของ coronavirus ยังส่งผลกระทบ ไปทั่วทุกมิติ และเกือบทุกประเทศในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งสภาพแวดล้อม โรคอุบัติใหม่ และพฤติกรรมการใช้ชีวิตอย่างฉับพลัน เข้าสู่ยุค “New Normal” ซึ่งเป็นการเรียนรู้วิถีชีวิตปกติรูปแบบใหม่เพื่อป้องกันตนเองและผู้อื่น รวมถึงระบบการเรียนการสอนแบบออนไลน์ก็เข้ามามีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากในยุคนี้ ซึ่งการปรับตัวครั้งนี้ทำให้ผู้เรียนและผู้สอนต้องมีการวางแผนเนื้อหาในบทเรียนอย่างกระชับและได้ใจความสำคัญในบทนั้น จึงไม่แปลกเลยที่จะต้องให้เวลาในการเรียนที่คลอบคลุมและเหมาะสมกับเวลาที่กำลังทำการเรียนการสอนในห้องเรียนออนไลน์

**วัตถุประสงค์ของการศึกษาและกรอบแนวคิดการศึกษา**

เพื่ออธิบายถึงการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในอดีตจนถึงยุคNew Normal และมุ่งเน้นในการปรับใช้เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในยุค New Normal ที่กำลังกลายเป็นปรากฏการณ์ทางการเรียนการสอนภาษาแบบใหม่

**แนวคิดและวิธีการสอนภาษาอังกฤษจากอดีตถึงปัจจุบัน**

ภาษาอังกฤษถือว่ามีบทบาทสำคัญในสังคมปัจจุบันมากขึ้น ในรูปแบบของการเป็นเครื่องมือในการเรียนการสอน และการแสวงหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เศรษฐกิจ เทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสาร และการประกอบอาชีพ ทำให้ต้องมีการพัฒนาโครงสร้างหลักสูตรตามสภาพการณ์

ที่เปลี่ยนแปลงไปของสังคมโลกที่ส่งผลโดยตรงต่อผู้เรียน ทั้งนี้ สมยศ เม่นแย้ม (2542,หน้า 27 ) ได้เสนอหลักการเรียนภาษาอังกฤษว่า ควรเริ่มเรียนจากเสียงในภาษาอังกฤษก่อน โดยผู้เรียนควรได้รับการฝึกมากพอจนเห็นว่าภาษาอังกฤษมีระบบการออกเสียงศัพท์และไวยากรณ์ ที่จะสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้ต่อไป โดยผู้สอนควรจะคำนึงถึงความซับซ้อนของภาษาซึ่งถือเป็นอุปสรรคสำคัญในการสื่อสาร จึงควรให้ผู้เรียนฝึกซ้ำๆ จนเกิดเป็นความเคยชินและเป็นอัตโนมัติในที่สุด นอกจากนี้ การเลือกคำศัพท์ที่จะนำมาสอน ในระยะเริ่มแรกควรเป็นคำศัพท์ที่มาจากสถานการณ์จริง มีความหมายชัดเจนและน่าสนใจ เพื่อเพิ่มพูนคำศัพท์ให้กับผู้เรียนกิจกรรมในห้องเรียนควรเป็นการพูดในสถานการณ์จริงที่ผู้เรียนมีส่วนเกี่ยวข้อง ควรเป็นบทสนทนาที่สั้นและเป็นจริง โดยในการสอนนั้น ผู้สอนจะต้องพูดชัดเจน ถูกต้อง และไม่ช้าจนเกินไป ควรใช้ความเร็วในการพูดในระดับปกติเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเคยชิน และควรใช้รูปประโยคและคำศัพท์ที่ผู้เรียนรู้อยู่แล้วก่อน จะปรับไปใช้คำใหม่ๆ และรูปประโยคใหม่ๆ ต่อไป อีกทั้งการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เข้ามาใช้ร่วมอย่างเหมาะสมกับกิจกรรมที่หลากหลายจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาให้กับผู้เรียน จากหลักการดังกล่าวจึงสามารถสรุปได้ว่าในการสอนภาษาอังกฤษนั้นควรเริ่มจากการสอนคำศัพท์ การฟังได้ยิน ฟังแล้วตอบคำถาม พูดในสถานการณ์ต่างๆ การอ่าน และการเขียนเป็นลำดับท้ายสุด

ภายหลังในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารถูกพัฒนาการเรียนการสอน โดยการนำมาใช้เป็นแนวคิดหลักในการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเป็นเวลากว่า 2 ทศวรรษ หากแต่ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร อาจเป็นผลมาจากการเรียนเพื่อสอบเป็นหลักมุ่งเน้นไปที่การสอนไวยากรณ์ และการท่องจำคำศัพท์ ไม่ได้เรียนเพื่อมุ่งการสื่อสารอย่างแท้จริง ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์จริงได้ เพราะยังขาดวินัยและแรงจูงใจในการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษ แต่ด้วยสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันเพิ่มขึ้น หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน เช่น บัตรชมภาพยนตร์ คู่มือการใช้งานอุปกรณ์

อิเล็คทรอนิกส์ ฉลากอาหารและยา ป้ายข้อมูล หรือแม้แต่เว็บไซต์ เกมส์ และแอพพลิเคชั่นต่างๆ ในสมาร์ทโฟน ก็ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก จึงทำให้มิอาจปฏิเสธการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้อีกต่อไป ซึ่งการจัดการเรียนการสอน ไม่ได้เป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้ แต่เป็นการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับบุคคล ซึ่งกรอบการเรียนรู้ของเครือข่าย P21 (2009,p.142-143) เสนอว่าผู้เรียนต้องมีทักษะ 3Rs โดยให้ความสำคัญกับทักษะการอ่าน (Reading) ทักษะการเขียน (Writing) และทักษะการคิดคำนวณในวิชาคณิตศาสตร์ (Arithmetic's) ซึ่งเป็นพื้นฐานที่จำเป็นต่อผู้เรียนในการเรียนรู้ และ 8Cs ได้แก่ ทักษะด้านการคิดอย่างมีเหตุผลและสามารถแก้ปัญหาได้ (Critical Thinking and Problem Solving), ส่วนทักษะด้านการคิดริเริ่มสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรม (Creativity and Innovation), ทักษะด้านให้ความร่วมมือ การทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership), ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม (Cross-Cultural Understanding), ทักษะด้านการสื่อสารและการรู้เท่าทันสื่อ (Communication, Information and Media Literacy), ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ(Computing and Media Literacy), ทักษะอาชีพและทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Career and Learning Seld-Reliance), และ ทักษะการเปลี่ยนแปลง (Change) และวิจารณ์ พานิช (2556) ได้เสนออีก 2ทักษะ (2Ls) เพิ่มเติมคือ ทักษะการเรียนรู้ (Learning Skills) และทักษะการเป็นผู้นำ (Leadership) การจัดการเรียนรู้ให้สอดรับกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมโลกที่เกิดขึ้น ดังจะเห็นได้จากการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และร่างแผนการศึกษาชาติ 20 ปี เพื่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของคนที่สมบูรณ์ มีความพร้อมทั้งกาย ใจ และสติปัญญามีทักษะในยุคปัจจุบัน การมีทักษะแรงงานขั้นสูง และสร้างนวัตกรรมได้ เป็นนักคิด หรือผู้ประกอบการ เมื่อพิจารณาทักษะนี้แล้วจะพบว่า ทักษะการสื่อสารมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากทักษะการสื่อสารเป็นเครื่องมือที่จะส่งต่อความรู้ และวิทยาการใหม่ๆ ไปยังส่วนต่างๆ ของโลกโดยผ่านเครือข่ายดิจิทัลไร้

พรมแดนได้อย่างง่ายดาย สะดวก รวดเร็ว และไร้ขีดจำกัด เกิดเป็นปฏิสัมพันธ์รูปแบบใหม่ผ่านภาษาโลก หรือ World Language ซึ่งก็คือ ภาษาอังกฤษ ที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นภาษาสากลในการติดต่อสื่อสาร

ผู้เขียนจึงเห็นด้วยกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีการประยุกต์ใช้สื่อกลาง อาทิเช่น การนำเนื้อเพลงภาษาอังกฤษมาสอดแทรกในเนื้อหา ถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญในการสื่อความหมาย ถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับผู้อื่น ดำเนินกิจกรรมต่างๆ และการอยู่ร่วมกันของสังคมด้วยเหตุนี้ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้บุคคลมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามสถานการณ์ โอกาส และกาลเทศะที่เกิดขึ้นจริง ในสังคมทั้งนี้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นก็ได้มีการกำหนดมาตรฐาน และระดับความสามารถทางภาษาที่แสดงถึงสมรรถนะที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม เช่น ระดับ (Level) ของทักษะและความรู้ทางภาษาที่แสดงออกในรูปแบบของพฤติกรรมที่สามารถสังเกตและวัดได้ ยกตัวอย่างเช่น Krashen (1995,p.84) ได้เสนอแนวการสอนแบบธรรมชาติ (Natural Approach: NA) โดยแบ่งระดับการพัฒนาภาษาที่สองไว้ 5 ระดับ ได้แก่ 1) ช่วงก่อนการผลิตภาษา (Preproduction) หรือ ระยะเงียบ (Silent period) ในขั้นนี้ผู้เรียนภาษาใหม่มักใช้เวลาเรียนรู้คำศัพท์และฝึกออกเสียงคำศัพท์ใหม่ๆ ผู้เรียนอาจจะใช้การพยักหน้าหรือส่ายหน้าแทนการตอบ “ใช่” และ “ไม่ใช่” 2) ช่วงเริ่มผลิตภาษา (Early production) ผู้เรียนเริ่มใช้ภาษาสื่อสาร หรือทักษะการพูดเป็นการตอบคำถามสั้นๆ หรือการสร้างวลีสั้นๆ ได้แต่อาจจะยังไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ 3) ช่วงใช้ภาษาได้ (Speech emergence) ในขั้นนี้ผู้เรียนสามารถโต้ตอบด้วยภาษาที่สองได้ด้วยประโยคสั้นๆ ผู้เรียนมีความเข้าใจมากขึ้น และเริ่มอ่านและเขียนในภาษาที่สอง 4) ช่วงเริ่มมีความชำนาญและใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว (Intermediate fluency) ในขั้นนี้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ทั้งทางการพูดและการเขียนโดยใช้ประโยคที่ซับซ้อนมากขึ้น และ 5) ช่วงที่มีความสามารถทางการใช้ภาษาสูงสุด (Advanced fluency) ในขั้นนี้ผู้เรียนต้องมีโอกาสใช้ภาษาอย่างต่อเนื่องในการ

พูดภาษาใหม่เพื่อให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ผู้เรียนต้องฝึกใช้ภาษาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเพิ่มความคล่องและความมั่นใจ

หากจะกล่าวถึงสถาบันสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้พูดภาษาอื่น หรือ Teachers of English to Speakers of Other Language: TESOL (2006, p.65-67) นั้น ผู้เขียนขออธิบายถึงการแบ่งระดับความรู้ภาษาอังกฤษ ไว้ 2 ระดับ ดังนี้

1) ระดับเริ่มต้น (Beginning) หรือ L1 ผู้เรียนมีความเข้าใจภาษาอังกฤษอย่างจำกัดหรือไม่เข้าใจ ตอบสนองต่อคำสั่งและคำถามง่ายๆ ด้วยการพยักหน้าหรือส่ายหน้า แทนการพูดตอบ เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น จึงจะเริ่มิ เลียนแบบคำตอบของผู้อื่นโดยใช้คำเดียวหรือวลีง่ายๆ

2) ระดับเริ่มใช้ภาษา (Emerging) หรือ L2 การสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน หรือการปฏิบัติงาน (Task-based Instruction: TBI) ซึ่งการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน เป็นแนวการสอนเพื่อการสร้างองค์ความรู้ใหม่และการพัฒนาความสามารถของผู้เรียน โดยการเรียนรู้สิ่งใหม่ ในขณะผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจกับลักษณะทางภาษาโดยการสอนรูปแบบนี้ให้ความสำคัญกับทฤษฎีการเรียนรู้มากกว่าทฤษฎีทางภาษา ได้แก่ 1) รูปแบบของภาษาที่หลากหลาย 2)โครงสร้างทางภาษา 3) หน้าที่ของภาษา และ 4) การสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนและการสร้างปฏิสัมพันธ์ผู้เรียนกับผู้เรียน โดยมีงานเป็นสื่อกลาง ซึ่งองค์ประกอบของภาระงานคือ จุดมุ่งหมาย, ตัวป้อน, การปฏิบัติงาน, บทบาท, และผลลัพธ์ มีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การใช้คำถามและคำตอบ การสนทนาและบทบาทสมมติ การจับคู่ การเล่าเรื่องจากรูปภาพ การอภิปรายและการตัดสินใจ การเปรียบเทียบ การเรียงลำดับข้อมูลและการแยกประเภท เป็นต้น (Nunan, 2005,p.112)

จะเห็นได้ว่า การสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสามารถนำมาผนวกเข้ากับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนนี้ได้เป็นอย่างดี เพราะเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือทำ เปิดโอกาสให้มีการ

พัฒนาการคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา เพื่อให้ผลงานเสร็จสมบูรณ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังที่ สมบัติ คชสิทธิ์ จันทนี อินทรสูต และธนกร สุวรรณพฤฒิ (2560,หน้า 43) เสนอแนวคิดว่าการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศมุ่งเน้นสมรรถนะเพื่อการสื่อสาร(Communicative Competence) การพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้จริงและมีความรู้ด้านหลักภาษา (Form) โดยควบคู่ไปกับการใช้ภาษาสื่อสาร (Use) ได้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ผ่านการสอนภาษาที่เน้นภาระงาน (Task-based Instruction) ซึ่งเป็นแนวการสอนให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการใช้ภาษาอย่างมีความหมาย และผสมผสานกับทักษะคิดวิเคราะห์ริเริ่มสร้างสรรค์ เพื่อแก้ปัญหาและนำไปใช้ทำงานร่วมกันเป็นทีม เพื่อทำกิจกรรมหรือชิ้นงานให้สำเร็จ

อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนเห็นด้วยในประเด็นที่ผู้สอนกลายเป็นผู้เปลี่ยนบทบาทเป็นผู้สนับสนุนในการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่ผ่านการคิดวิเคราะห์จากการเรียนหลักภาษาอังกฤษ ทั้งนี้การใช้ภาษาผ่านกิจกรรมสื่อสารที่หลากหลาย สอดคล้องกับผลการวิจัยทั้งในและต่างประเทศหลายๆ งานที่ได้นำการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมาพัฒนาความสามารถทางการฟัง พูด อ่าน และเขียน รวมทั้งด้านไวยากรณ์ และภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพ (Muh Yahya Akil, Muk Basri Jafar, Abdul Halim, 2018;อ้างในวันเพ็ญ เรืองรัตน์,2549, สุพรรณี อาศัยราช, 2558, หน้า 4-5) จะเห็นได้จากงานวิจัยที่กล่าวถึงการพัฒนาการเรียนการสอนของผู้สอนภาษาอังกฤษที่ถูกพัฒนามาอย่างต่อเนื่อง อาทิเช่น

ผศ.ยงยุทธ ขำคง (2562,หน้า11-12) ได้ศึกษาวิจัยบทความวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพตามบริบทของสังคมไทย พบว่า การทดสอบความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของเด็กไทยโดยทั่วไปมักพบว่า มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานจนเกิดคำถามที่ว่า เหตุใดการเรียนภาษาอังกฤษนับแต่ชั้นประถมปีที่ 1 จนจบมหาวิทยาลัย เป็นเวลา 16-17 ปี จึงไม่สามารถฝึกฝนให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพด้านภาษาอย่างที่ควร

จะเป็น อะไรคือสาเหตุของปัญหาที่แท้จริง และพอจะมีแนวทางอะไรที่เป็นรูปธรรมที่จะทำให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองขึ้นมาได้ การศึกษานี้ได้วิเคราะห์สาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหาใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ผู้สอน 2) ผู้เรียน และ 3) ผู้กำหนดนโยบาย โดยพบว่า ครูอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษควรเพิ่มวิธีการสอนด้วยการสื่อสารภาษากับผู้เรียนให้มากขึ้น ส่วนตัวผู้เรียนเองต้องตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษและสร้างนิสัยการฝึกฝนภาษาให้เกิดขึ้นเป็นกิจวัตรประจำวันให้ได้ ผู้กำหนดนโยบายด้านการศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและกำหนดกรอบการพัฒนาให้เกิดขึ้นเป็นรูปธรรมโดยเฉพาะการวัดประเมินผลที่ต้องมีการสื่อสารทางภาษาพูดร่วมด้วย ทั้งนี้ การพัฒนาภาษาอังกฤษของคนไทยต้องใช้บริบทของสังคมไทยในการเรียนรู้และพัฒนา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้คำศัพท์ที่อยู่รอบตัวสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างมั่นใจ

ปรียาภา วังมณีและวรพล ธูปมงคล (2563,หน้า25-26) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการใช้นวัตกรรมสื่ออินโฟกราฟิกภาษาอังกฤษตำนานท้องถิ่นเพื่อเสริมสร้างทักษะความเข้าใจภาษาอังกฤษและการตระหนักถึงความสำคัญของตำนานท้องถิ่นของเยาวชนในจังหวัดเชียงราย พบว่า การสร้างนวัตกรรมสื่ออินโฟกราฟิกภาษาอังกฤษตำนานท้องถิ่น เรื่อง “แมงสี่หูห้าตา” และศึกษาความพึงพอใจของเยาวชนที่มีต่อนวัตกรรมสื่ออินโฟกราฟิกภาษาอังกฤษตำนานท้องถิ่นเรื่อง “แมงสี่หูห้าตา” โดยผู้วิจัยได้ใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 178 คน เนื่องจากผู้วิจัยกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนด คือ มีอายุระหว่าง 15-25 ปี และ ต้องเป็นนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นวัตกรรมสื่ออินโฟกราฟิกภาษาอังกฤษตำนานท้องถิ่นเรื่อง “แมงสี่หูห้าตา” แบบทดสอบวัดทักษะความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษจากการเล่าเรื่องตำนานท้องถิ่นผ่านนวัตกรรมสื่ออินโฟกราฟิกภาษาอังกฤษตำนานท้องถิ่นเรื่องแมงสี่หูห้าตา แบบสอบถามความพึงพอใจของเยาวชนนั้น มีคุณภาพนวัตกรรมสื่ออินโฟ

กราฟิกภาษาอังกฤษตำนานท้องถิ่นเรื่อง “แมงสี่หู ห้าตา”มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุดส่วนแบบวัดทักษะความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษของเยาวชนในจังหวัดเชียงรายที่มีต่อการเล่าเรื่องตำนานท้องถิ่นผ่านนวัตกรรมสื่ออินโฟกราฟิกภาษาอังกฤษตำนาน ท้องถิ่นเรื่อง “แมงสี่หูห้าตา”พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52อยู่ในระดับมาก ในขณะที่แบบสอบถามความพึงพอใจจากการใช้นวัตกรรมสื่ออินโฟกราฟิกภาษาอังกฤษตำนานท้องถิ่นเรื่อง“แมงสี่หู ห้าตา”พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด

กัญญภัทร นิธิศวราภากุล, พานิช บัวสำอางค์ และนรวัลลภ์ ชุมนุมนาวิน (2563,หน้า45-46.) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรในภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครจำนวน 20 คน ที่สมัครใจฝึกการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ โดยการใช้ชุดฝึกการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ English Pronunciation จำนวน 2 ชุด ชุดที่ 1 ประกอบด้วยวิธีการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่ถูกต้องและแบบฝึกหัดท้ายบท ชุดที่ 2 ประกอบด้วยวิธีการออกเสียงสระภาษาอังกฤษที่ถูกต้องและแบบฝึกหัดท้ายบท เครื่องมือที่ใช้ประกอบการทดลองนี้ คือ ชุดฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษ English Pronunciation Sets จำนวน 2 ชุด เป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ทางภาษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องและชัดเจนตามหลักการออกเสียง และแบบทดสอบการออกเสียง Pre-test และ Post-test ด้วยข้อความจำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน หาผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงตัวอักษรของนักศึกษาด้วยคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกนักศึกษามีศึกษาผลการพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรในภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัย พบว่า1. ผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึกทักษะในด้านค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หรือค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์/เนื้อหา (IOC: Index of

item objective congruence) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน สรุปได้ดังนี้เมื่อพิจารณาแต่ละข้อคำถาม พบว่า ข้อที่ 1 ด้านความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาที่ใช้ ไม่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนดแสดงว่าผู้วิจัยต้องปรับปรุงแก้ไข ส่วนข้อคำถามที่ 2 และ 3 ด้านความเหมาะสมของคำศัพท์ที่ใช้กับระดับของผู้เรียนและความเหมาะสมนำไปใช้ได้ และเมื่อพิจารณาในภาพรวมของแบบฝึกหัดทักษะ พบว่าสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนด แสดงว่าสามารถนำไปใช้ได้ แต่ต้องปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้1)ควรศึกษาเสียงและตัวอย่างคำของแต่ละเสียงให้ถูกต้อง 2)ควรแยกหัวข้อให้ชัดเจนและถูกต้องเหมาะสม เช่น แยกเสียงพยัญชนะและเสียงสระ เป็นต้น 2.ผลการพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ: ก่อนเรียน –หลังเรียนหลังจากที่ทดสอบนักศึกษาด้านการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน–หลังเรียนแล้ว ปรากฏผลดังนี้หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะในแต่ละบทเรียนแล้ว นักศึกษามีทักษะการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น อีกทั้งเมื่อนำคะแนนทั้งสองส่วนไปหาค่าทดสอบที (t-test) แบบ Dependent กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระแก่กัน พบว่า ผลผลการพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรในภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากการทบทวนงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ทำให้เห็นการพัฒนาศักยภาพของผู้สอนภาษาอังกฤษที่พยายามนำเทคนิคการเรียนการสอนมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนได้อย่างลงตัว ไม่ว่าจะเป็นการนำนวัตกรรมสื่ออินโฟกราฟิกภาษาอังกฤษและการใช้คำศัพท์ในกิจวัตรประจำวันของผู้เรียนมาสนทนากันแทนการพูดภาษาไทย ทั้งหมดนี้คือการพัฒนาการเรียนการสอนในยุคปัจจุบันก่อนเกิดสถานการณ์ Covid -19

**บทบาทสำคัญเป็นอย่างยิ่งในฐานะภาษาสากล (English as Global Language) ที่นิยมใช้ติดต่อสื่อสารกันในสังคมโลก**

หากย้อนหลังกลับไปถึงการศึกษาของไทยนั้น ผู้เขียนพบว่า การให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษ โดยจัดให้มีการพัฒนาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษสอนในโรงเรียนตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทย ก็ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เห็นได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน ยังไม่อยู่ในระดับ ที่พึงพอใจนัก โดยเฉพาะปัญหาด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โดยกระทรวงศึกษาธิการเร่งดำเนินการปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนเพื่อเตรียมพร้อมทักษะต่างๆ ที่จำเป็นให้กับเด็กไทย สอดคล้องกับแนวคิด ไทยแลนด์ 4.0 อย่างเป็นรูปธรรมในหลายด้าน โดยเฉพาะทักษะภาษาอังกฤษของเด็กไทย ถือเป็นหัวใจสำคัญในการยกระดับความสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษแบบนานาชาติ และพัฒนาทักษะความเป็นนานาชาติ ทั้งนี้เพื่อการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้ เพื่อประสานความร่วมมือในการค้าขายกับชาวต่างชาติ เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้กันทั่วโลกในการติดต่อสื่อสารกัน นอกจากนี้การพัฒนาทักษะความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษแล้ว สิ่งที่จำเป็นคือการส่งเสริมเด็กไทยให้มีทักษะการคิดอย่างมีเหตุมีผลควบคู่กัน (Communication and Critical Thinking Skills) เพราะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพนั้น สามารถเพิ่มศักยภาพในเรื่องสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและชัดเจน

ด้วยเหตุนี้ เด็กไทยจึงมีความจำเป็นต้องได้รับการปลูกฝังบ่มเพาะด้านต่างๆ ในด้านทักษะการเรียนรู้ คุณลักษณะการเรียนรู้ และเนื้อหาการเรียนรู้ของวิชาภาษาอังกฤษ ทักษะที่สำคัญ ได้แก่

1) ทักษะการเรียนรู้ และนวัตกรรม อาทิเช่น การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การแก้ไขปัญหาและการสื่อสารภาษาอังกฤษกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

2) ทักษะชีวิตในการทำงาน อาทิเช่น การปรับตัวให้เข้ากับสังคมวัฒนธรรม เพราะการใช้ภาษาอังกฤษในต่างประเทศนั้น สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจภาษา เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของประเทศนั้นๆ ได้อย่างชัดเจน

3) ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อเทคโนโลยี ส่วนคุณลักษณะ อาทิเช่น คุณลักษณะด้านการทำงานมีการปรับตัวโดยการใช้ภาษาอังกฤษอย่างแตกฉานและก้าวสู่ความเป็นผู้นำได้ ต่อมาคือคุณลักษณะด้านการเรียนรู้ในการพัฒนาตนเองทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ สุดท้ายคือคุณลักษณะด้านศีลธรรม การเคารพผู้อื่น ความซื่อสัตย์ และสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย พลเมืองโลก เพราะภาษาอังกฤษในการสื่อสารนั้นสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจรายละเอียดสิ่งต่างๆบนโลกใบนี้ได้เป็นอย่างดี แม้ว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในยุคไทยแลนด์ 4.0 นั้น อาจจะไม่ใช่ตัวชี้วัดทักษะการเรียนรู้ทั้งหมดได้

ผู้เขียนเห็นว่า เป็นการสร้างปรากฏการณ์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีการพัฒนาจากยุคสู่ยุคได้ดียิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นทักษะการอ่าน (Reading) ทักษะการเขียน (Writing) ทักษะการคำนวณหรือการใช้เหตุผลทางการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Reason Communication) ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเชิงบูรณาการ (Integrative Learning) รวมทั้งเรื่องราวที่อยู่รอบตัวผู้เรียนเกี่ยวกับโลก การเงิน เศรษฐกิจ ธุรกิจการค้า การเป็นผู้ประกอบการ สิทธิพลเมือง สุขภาพ และสิ่งแวดล้อมในยุคปัจจุบันที่โลกกาลังเดินไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วด้วยบทบาทของเทคโนโลยีและการสื่อสารเป็นตัวขับเคลื่อนจำเป็นอย่างยิ่ง ผสมผสานกับทักษะการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21 ซึ่งทักษะความเป็นนานาชาติ เป็นอีกทักษะหนึ่งที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21 โดยหมายถึงเยาวชน ผู้เรียน มีทักษะในการติดต่อสื่อสาร มีความรู้ ความเข้าใจในบุคคลต่างวัฒนธรรมกัน และสามารถปฏิบัติหรือร่วมงานกับบุคคลดังกล่าวได้ ซึ่งบทบาทของภาษาอังกฤษนั้น จึงมีความสัมพันธ์กับทักษะความเป็นนานาชาติ ในฐานะเป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ทักษะภาษาแม่และภาษาโลก ถือเป็นส่วนหนึ่งของสาระวิชาหลักที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียน ได้

เรียนรู้ เพื่อที่จะดำรงชีวิต ในที่นี้คือ ภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญ เพราะว่าประเทศไทยก็เป็นหนึ่งในสมาชิกประเทศของประชาคมอาเซียน (ASEAN Economics Community-AEC) เนื่องจากกลุ่มประเทศอาเซียนนั้นยึดการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการติดต่อสื่อสารกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการค้าขายระหว่างประเทศ และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมของแต่ละชาติ ก็ย่อมผ่านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษโดยทั้งสิ้น ดังนั้นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสัมฤทธิ์ผลในเรื่องการสื่อสาร (Communicative Proficiency) มากกว่าการสอนภาษาอังกฤษเพื่อความรอบรู้เฉพาะโครงสร้างทางภาษา (Mastery of Structures) เพียงอย่างเดียว

ต่อมาได้มีนักวิชาการทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ Pru Cuper Judy Lambert. (2008.p.57-58.) ได้เสนอว่า ภาษาอังกฤษเพื่อการใช้งานและการสื่อสารนั้น (Functional or Communicative Definition of Language) ถือว่าเป็นพื้นฐานสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษแนวสื่อสาร ซึ่งช่วยให้เห็นถึงความหมายของการสื่อสารที่แท้จริงที่ผู้เรียนภาษาควรมีความเข้าใจและสามารถสื่อสารออกมาได้นอกเหนือจากการเรียนรู้ภาษาผ่านระบบของไวยากรณ์และคาศัพท์แบบดั้งเดิม ทำให้แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาแนวสื่อสารเป็นที่ยอมรับกันอย่างรวดเร็วในวงการนักภาษาศาสตร์ชาวอังกฤษ และได้แผ่ขยายครอบคลุมไปทั้งอังกฤษและอเมริกา โดยเรียกการสอนแนวนี้ว่าเป็นหลักการสอน (An Approach) มากกว่าวิธีการสอน (A method) และมีจุดมุ่งหมายสำคัญของการสอนภาษา 2 ประการ ได้แก่

(1) เพื่อสร้างสมรรถนะทางการสื่อสาร (Communicative Competence)

(2) เพื่อพัฒนากระบวนการสอนและวิธีการสอนภาษาทั้งสี่ทักษะโดยเชื่อมโยงความรู้ทางภาษาและการสื่อสารเข้าด้วยกัน

ธูปทอง กว้างสวัสดิ์ ได้เสนอถึง หลักการสอนภาษาอังกฤษแนวสื่อสาร กล่าวถึง การสอนภาษาอังกฤษโดยมุ่งเน้นในเรื่องของความหมาย (Meaning) มากกว่ารูปแบบทางภาษา (Form) เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสนทนา จาก

สถานการณ์จริง โดยเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับบริบทเป็นสำคัญ ไม่เน้นการท่องกฎเกณฑ์ ทางภาษาหรือไวยากรณ์ แต่เรียนรู้เพื่อใช้ภาษาสื่อความหมาย เทียบเท่ากับการเรียนรู้โครงสร้าง เสียงและคำศัพท์ มีการทาแบบฝึกหัดทางภาษา (Drill) แต่ไม่ได้เน้นหนักมากเหมือนวิธีการสอน แบบตรง (Direct Method) และแบบเน้นไวยากรณ์ เน้นการออกเสียงได้อย่างถูกต้องมากกว่า การพยายามออกเสียงให้เหมือนกับเจ้าของภาษา มีการฝึกการใช้ภาษาครบทั้งสี่ทักษะสื่อสาร ให้ความสำคัญกับผู้เรียนด้านการสื่อสารคล่องแคล่ว (Fluency) มากกว่าความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) มีการแก้ไขในเรื่องของข้อผิดพลาดการใช้ภาษาของผู้เรียน (Error Correction) โดยพยายามให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาด้วยตนเอง ผู้สอนจะกระตุ้นด้วยการสร้างสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาสื่อสารออกมาให้ได้มากที่สุด ซึ่งกิจกรรมการสื่อสาร (Communicative Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนนำมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ แนวสื่อสาร โดยแบ่งประเภทของกิจกรรมสื่อสารออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่ 1) กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร (Functional Communication Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนฝึกให้ผู้เรียนพัฒนาและใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารความหมายตามหน้าที่ของภาษา (Function) และ 2) กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ ในสังคม (Social Interaction Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนให้ผู้เรียนพัฒนาและใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับบุคคลในสังคมต่างๆ เช่น กิจกรรมการสนทนา การโต้วาที การอภิปราย การแสดงละครสถานการณ์จำลอง บทบาทสมมติ (ธูปทอง กว้างสวัสดิ์, 2549,หน้า 25.) ทั้งนี้ได้ถึงจุดที่มีการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาถึงจดรุ่งเรืองในการนำเทคโนโลยีต่างๆมาเพิ่มรูปแบบในการสอน ซึ่งผู้เขียน พบว่า ผู้เรียนก็เริ่มมีทักษะในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้เพิ่มมากขึ้นและสามารถสนทนาเป็นภาษาอังกฤษในประโยคกล่าวทักทายได้มากขึ้น โดยความรู้สึกเขินอายลดน้อยลง

ในช่วงปี 2563-2564 การระบาดของโรคโควิด 19 ของประเทศต่างๆ มีความแตกต่างกัน แต่ที่สำคัญคือ เน้นการป้องกันตนเอง โดยการใส่หน้ากากอนามัย ล้างมือบ่อยๆ กินร้อนและใช้อุปกรณ์ส่วนตัว ใช้ชีวิตวิถีใหม่ (new normal) โดยการปฏิบัติงานที่บ้าน (work from home) รักษาระยะห่างทางสังคม ร่วมกับมาตรการ ของรัฐที่ทำให้ลดการเคลื่อนที่ของคน ไม่ว่าจะเป็นการปิดสถานที่ต่างๆ ตลอดจนการปิดเมือง หรือ ปิดประเทศ เป็นต้นการตอบโต้การระบาดของโรคโควิด 19 ของประเทศต่างๆ มีความแตกต่างกัน แต่ที่สำคัญคือ เน้นการป้องกันตนเอง โดยการใส่หน้ากากอนามัย ล้างมือบ่อยๆ กินร้อนและใช้อุปกรณ์ส่วนตัว ใช้ชีวิตวิถีใหม่ (new normal) โดยการปฏิบัติงานที่บ้าน (work from home) รักษาระยะห่างทางสังคม ร่วมกับมาตรการ ของรัฐที่ทำให้ลดการเคลื่อนที่ของคน ไม่ว่าจะเป็นการปิดสถานที่ต่างๆ ตลอดจนการปิดเมือง หรือ ปิดประเทศ เป็นต้นได้มีคำว่า New Normal หรือ “ความปกติใหม่” ของภาคการศึกษาไทย ควรเป็นการให้น้ำหนักแบบใหม่เพื่อจัดการปัญหาเดิมปรากฏการณ์ของโควิด-19 ที่ทำให้นักเรียนไม่ได้ไปโรงเรียน ครูจัดการเรียนการสอนไม่ได้เหมือนที่ผ่านมา ทำให้เกิดความตระหนักรู้ใหม่ถึงสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นแท้จริงต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเช่น หลักสูตรแกนกลางที่มีอยู่เดิมเทอะทะเกินไปและไม่เหมาะกับบริบทของเด็กแต่ละคน และ กฎเกณฑ์เรื่องการแต่งกายและการไว้ทรงผมไม่มีความสำคัญเมื่อเด็กเรียนรู้อยู่ที่บ้าน เป็นต้น

ก่อนอื่นผู้เขียนขออธิบายถึงความหมายของคำว่า New Normal หรือความปกติใหม่ เกิดขึ้นจากการแพร่ระบาดของ ไวรัสโควิด 19 ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ตั้งแต่การทำงาน การดูแลสุขภาพอย่างเคร่งครัด แม้กระทั่งการจัดการเรียนรู้ที่จะต้องปรับตัว การดำเนินชีวิตใหม่ ในหลากหลายประการด้วยกัน ได้แก่ การรับประทานอาหาร การเดินทาง การพูดคุย เศรษฐกิจที่มีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ของคน หรือแม้กระทั่งการศึกษา เหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของมวลมนุษยชาติทั่วโลก สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ที่เกิดขึ้น ช่วงปลาย พ.ศ.2562 ถึง พ.ศ.2563

รวดเร็วและรุนแรงจนแพร่กระจายไปในประเทศต่างๆ ทั่วโลก ผู้คนเจ็บป่วยและล้มตายจำนวนมาก เป็นความสูญเสียที่มนุษย์จำเป็นต้องป้องกันเพื่อให้ตนเองมีชีวิตรอดด้วยการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมต่างๆในการดำรงชีวิตที่ผิดไปจากวิถีชีวิตแบบเดิมๆ จึงเกิดวิถีชีวิตแบบ New normal ขึ้น สถานศึกษาต่างๆ จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้อย่างเร่งด่วนในการพัฒนาการเรียนการสอนของครูมาเป็น แบบออนไลน์ เพื่อลดการเผชิญหน้ากัน ซึ่งเดิมมีการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ บ้างแต่ไม่มากนัก กลายมาเป็นจัดการเรียนรู้ออนไลน์ 100% ต้องมีการเว้นระยะห่างระหว่างผู้เรียนและผู้สอน งดการเดินทางมาเรียน งดการมารวมกลุ่มกันเป็นจำนวนมาก งดกิจกรรมหลายๆ กิจกรรมที่จัดเพื่อพัฒนาผู้เรียน มาเป็นกิจกรรมแบบออนไลน์ การสวมใส่หน้ากากอนามัย การประชุมออนไลน์สอบป้องกันวิทยานิพนธ์แบบออนไลน์ กิจกรรมทะนุบำรุงศาสนา เช่น เวียนเทียน ออนไลน์ ลอยกระทงออนไลน์ เป็นต้น

ทั้งนี้การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด – 19 ส่งผล กระทบต่อการเรียนการสอนในชั้นเรียนเป็นอย่างมาก จึงทำให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาขึ้น (marketingoops,2020) โดย “UNESCO” ได้คาดการณ์ว่าขณะนี้มีนักเรียน – นักศึกษากว่า 363 ล้านคนทั่วโลก ซึ่งได้รับผลกระทบจากวิกฤตการระบาดของเชื้อไวรัส “COVID-19” และ ประมาณการณ์ว่ามีสถาบันการศึกษาใน 15 ประเทศ ทั้งในภูมิภาคเอเชีย ตะวันออกกลาง ยุโรป และ อเมริกาเหนือ ได้ปิดการเรียนการสอนที่โรงเรียน และ มหาวิทยาลัย ขณะที่ สถาบันการศึกษาในหลายประเทศนำเทคโนโลยีต่างๆ มาใช้เพื่อเปิดการเรียนการสอนผ่านออนไลน์ โดยประเทศจีนเป็นประเทศแรกที่ประกาศหยุดกิจกรรมการเรียนการสอนที่โรงเรียน และมหาวิทยาลัย ส่งผลให้ทั้ง “ครูและนักเรียน นักศึกษา” หันไปใช้หลักสูตรการเรียนการสอน “ออนไลน์” ในปัจจุบันระบบการเรียนการสอนผ่านเครือข่าย อินเทอร์เน็ต หรือเรียกกันในชื่อ e-Learning ได้รับความ นิยมเป็นอย่างมากทั้งในองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชนและ สถาบันการศึกษา ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา ไม่จำกัดเรื่องอุปกรณ์ วันเวลา และสถานที่

เรียนซึ่งเป็น การลดช่องว่างทางการศึกษา ทำให้ทุกคนสามารถเข้า เรียนรู้ได้เท่าเทียมกันตลอด 24 ชั่วโมง การเรียนการสอนออนไลน์ได้มีผู้ให้ความหมายไว้คือ (โอภาส เกาไศยาภรณ์ และคณะ อ้างใน Badrul H Khan, 2560,p.2) กล่าวว่า e-Leaning ย่อมาจากคำว่า Electronic Learning เป็นการเรียนการสอนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ ซีดีรอม/ดีวีดีรอม เครือข่ายอินทราเน็ต เครือข่าย เอ็กซ์ทราเน็ต เครือข่ายอินเทอร์เน็ต ดาวเทียม โทรศัพท์มือถือ อุปกรณ์พกพาหน้าจอสัมผัส โดยที่ผู้เรียน สามารถเข้าเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองได้ตามอัธยาศัยได้ ทุกสถานที่ ทุกเวลา ผ่านทางหน้าเว็บไซต์ในรูปแบบสื่อ มัลติมีเดียไม่ว่าจะเป็นข้อความเสียง ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และวิดีโอ อีกทั้งผู้ใช้งานสามารถทำการ โต้ตอบได้เสมือนการนั่งเรียนในห้องเรียนปกติ Joshua S. กล่าวว่าการเรียนรู้ออนไลน์คือ การศึกษาที่เกิดขึ้นบนอินเทอร์เน็ต มักจะเรียกว่า "e-learning"

หากวิเคราะห์ตามสถานการณ์ Covid-19 นั้น ผู้เขียนพบว่า การเรียนรู้ออนไลน์เป็นเพียงส่วนหนึ่งของ "การเรียนทางไกล" เท่านั้น ซึ่งการเรียนการสอนออนไลน์คือ การที่ ผู้เรียนและผู้สอนอยู่คนละพื้นที่ ผู้เรียนสามารถเข้ามาเรียนผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีการนำเสนอใน รูปแบบข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ซึ่งการเรียนรู้ออนไลน์มีข้อดีคือ

1) สามารถเลือก เวลาเรียนได้ตามความต้องการ ซึ่งระบบการเรียนแบบเดิม จะต้องมีเวลาในการเข้าเรียนตายตัวซึ่งผู้เรียนต้องเข้าเรียน ให้ทันตามกำหนด แต่การเรียนออนไลน์สามารถมาเรียนตอนไหนก็ได้

2) อยู่ในสถานที่ใดก็สามารถเรียนออนไลน์ได้ เพียงแค่มีอุปกรณ์เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต ไม่ว่าจะเป็น โทรศัพท์มือถือ โน้ตบุ๊ค แท็ปเล็ต คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

3) สามารถกลับมาทบทวนการเรียนในเวลาที่ไม่เข้าใจได้

4) ประหยัดค่าใช้จ่าย ทั้งในเรื่องของหนังสือ ค่าเดินทาง ค่าอาหาร ในการเรียนออนไลน์นั้นต้องมีการเตรียมตัว ก่อนเข้าชั้นเรียนออนไลน์ซึ่งถือเป็น

เรื่องสำคัญ ทั้งผู้สอน และผู้เรียนจะต้องเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนถึงเวลาเรียน ในส่วนของผู้สอนจะต้องเตรียมสื่อการสอนที่เหมาะกับ การสื่อสารออนไลน์ ต้องมั่นใจว่าจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ ได้ง่าย นอกจากปัญหาเรื่องการเรียนผ่านออนไลน์แล้ว เรื่องการยัดความรู้ความเข้าใจและการประเมินผลการ เรียนก็จะมีปัญหาตามมาอีก อีกทั้งการเลือกใช้โปรแกรมในการเรียนและการวัดผลประเมินผลถือมีส่วนสำคัญต่อการเรียนการสอนในช่วงที่มีสถานการณ์โควิด - 19 ที่กำลังเกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งผู้เขียนจะขออธิบายโปรแกรมที่ใช้ในการสอนออนไลน์ ดังนี้



**ตารางที่ 1** โปรแกรมที่ใช้ในการเรียนการสอนออนไลน์

| โปรแกรม | ข้อดี | ข้อจำกัด |
|---|---|---|
| Zoom Cloud Meeting | -เหมาะกับการจัดการ เรียนการสอนออนไลน์<br>-สามารถวิดีโอคอลได้<br>-แชร์เนื้อหาได้<br>- ไม่เสียค่าใช้จ่าย | - ไม่สามารถจัดเก็บงานได้<br>- รองรับการใช้งาน ได้ 100 คน<br>- ใช้งานได้ 40 นาที |
| Google Hangouts Meet | - เหมาะกับการประชุม<br>- สามารถวิดีโอคอลได้<br>- บันทึกวิดีโอได้ | - มีแบนด์วิดท์น้อย<br>- มีเมนูให้เลือกน้อย |
| Webinar | - เหมาะกับการสัมมนาหรือประชุม ออนไลน์ผ่านเว็บรวมสื่อการนำเสนอฝึกอบรม<br>- สามารถบันทึกวิดีโอ และเรียกดู ข้อมูลย้อนหลังได้ | - มีค่าใช้จ่าย |
| Microsoft Teams | - เหมาะสำหรับการ จัดการเรียนการสอนแบบเต็ม | - หน้าจอในการแสดงผลได้จำนวนน้อยเห็นคนไม่ |

| | | |
|---|---|---|
| | รูปแบบ<br>- สามารถส่งงาน ส่งการบ้าน ตรวจงานให้คะแนนได้<br>- วิดีโอคอลและแชร์หน้าจอกันได้<br>- บันทึกข้อมูลระหว่างการสอนได้<br>- ดูข้อมูลย้อนหลังได้ | ครบ<br>– ระบบ Streaming ยังไม่ดีพอ ไม่ลื่นไหล สู้ Zoom ไม่ได้<br>– ภาพไม่ชัดเจน คุณภาพไม่ดี<br>– User interface ค่อนข้างใช้ยาก |
| Facebook Live | - สามารถ Live สอน และมอบ หมายงาน<br>- ผู้เรียนสามารถดู Live ย้อนหลังได้<br>- มีฟังก์ชันการสร้างหน่วยการเรียนรู้ | - การออกรายการสดแบบนี้ ถ้าหากพูดอะไรผิด หรือทำอะไรพลาดไป ต้องใช้ไหวพริบและสติเป็นอย่างมาก<br>- มีโอกาสที่จะมีความเห็นเชิงลบ |
| Line | - มี Line Chat ที่ช่วยเพิ่มการสื่อสาร<br>- สามารถแชร์ไฟล์ในกลุ่มได้มากกว่า 1GB ต่อวัน<br>- มีประกาศ<br>- มี Note และ Keep ในการเก็บข้อมูลได้ ทั้งอัลบั้มรูปภาพ วิดีโอ ลิงก์ไฟล์บทเรียน | - ผู้สอนไม่สามารถแชร์เนื้อหาข้อมูลในการสอนได้ นอกจากการส่งไฟล์บทเรียนให้ผู้เรียนในห้องไลน์กลุ่ม |

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น พบว่า ปรากฏการณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนในช่วงสถานการณ์ Covid-19 ซึ่งผลลัพธ์อาจจะทำให้การเรียนการสอน

ภาษาอังกฤษมีผลกระทบในเรื่องผู้เรียนไม่เข้าใจในเนื้อหาที่สอน เพราะสาเหตุคลื่นความถี่อินเตอร์เน็ตไม่เสถียร หรืออาจจะเกิดกรณีที่ผู้เรียนไม่พร้อมในด้านอุปกรณ์การเรียนออนไลน์ได้ตลอดเวลา สาเหตุเหล่านี้อาจจะเป็นอุปสรรคในการเรียนการสอนได้

อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนยังคงเห็นด้วยกับการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานโดยใช้บทเรียนออนไลน์ผ่านเว็บไซต์ควบคู่กับการเรียนแบบเผชิญหน้า (Face-to-face) เป็นวิธีการที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน และนักเรียนสามารถใช้คุณสมบัติสำคัญของเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุดนั้น คือการเรียนรู้เกิดเวลาใดก็ได้ สถานที่ใดก็ได้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของนักเรียน โดยไม่จำกัดการมีปฏิสัมพันธ์ไว้แต่เพียงในห้องเรียน อีกทั้งผู้สอนสามารถให้ผลย้อนกลับแก่นักเรียนได้ทันทีโดยไม่ต้องรอให้ถึงเวลาเรียน เนื่องด้วยผู้เรียนต้องมีการกำกับตนเอง (Self-regulation) ซึ่งหมายถึง การสังเกตตนเอง (Self-observation) การตัดสินตนเอง (Self-judgment) และการแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง (Self-reaction ) จนกลายเป็นสมรรถภาพของบุคคลในการปฏิบัติการควบคุมตนเองอย่างมีสติและความตั้งใจในการเรียนทุกครั้ง เพื่อเปลี่ยนแปลงผลตอบสนองไปสู่การเรียนภาษาอังกฤษอย่างเข้าใจ โดยสามารถคิดก่อนกระทำ



**บทสรุป**

ภาษาอังกฤษ จึงเข้ามามีบทบาทเป็นสื่อกลางที่สำคัญในการสื่อความหมาย ถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับผู้อื่น ดำเนินกิจกรรมต่างๆ และการอยู่ร่วมกันของสังคมด้วยเหตุนี้ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้บุคคลมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามสถานการณ์ โอกาส และกาลเทศะที่เกิดขึ้นจริง ในสังคมทั้งนี้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ก็ได้มีการกำหนดมาตรฐาน และระดับความสามารถทางภาษาที่แสดงถึงสมรรถนะที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม ระดับความรู้ภาษาอังกฤษ ไว้ 2 ระดับ ดังนี้ 1) ระดับเริ่มต้น (Beginning) หรือ L1

ผู้เรียนมีความเข้าใจภาษาอังกฤษอย่างจำกัดหรือไม่เข้าใจ ตอบสนองต่อคำสั่งและคำถามง่ายๆ ด้วยการพยักหน้าหรือส่ายหน้า แทนการพูดตอบ เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น จึงจะเริ่มิ เลียนแบบคำตอบของผู้อื่นโดยใช้คำเดียวหรือวลีง่ายๆ 2) ระดับเริ่มใช้ภาษา (Emerging) หรือ L2 การสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน หรือการปฏิบัติงาน (Task-based Instruction: TBI) ซึ่งการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน เป็นแนวการสอนที่มุ่งเน้นสถานการณ์ที่อาศัยองค์ความรู้และความสามารถของผู้เรียนที่นำใช้ในการเรียนรู้สิ่งใหม่ หลักการสอนภาษาอังกฤษแนวสื่อสารออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่ 1) กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร (Functional Communication Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนฝึกให้ผู้เรียนพัฒนาและใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารความหมายตามหน้าที่ของภาษา (Function) และ 2) กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ ในสังคม (Social Interaction Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนให้ผู้เรียนพัฒนาและใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับบุคคลในสังคมต่างๆ เช่น กิจกรรมการสนทนา การโต้วาที การอภิปราย การแสดงละคร สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมติ การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่อาศัยการผสมผสานอย่างลงตัวระหว่างการเรียนแบบปกติในชั้นเรียน (Classroom Learning) กับการเรียนออนไลน์ (Online Learning) ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานโดยใช้บทเรียนออนไลน์ผ่านเว็บไซต์ควบคู่กับการเรียนแบบเผชิญหน้า (Face-to-face) เป็นวิธีการที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน และนักเรียนสามารถใช้คุณสมบัติสำคัญของเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุดนั้น คือการเรียนรู้เกิดเวลาใดก็ได้ สถานที่ใดก็ได้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของนักเรียน โดยไม่จำกัดการมีปฏิสัมพันธ์ไว้แต่เพียงในห้องเรียน อีกทั้งผู้สอนสามารถให้ผลย้อนกลับแก่นักเรียนได้ทันทีโดยไม่ต้องรอให้ถึงเวลาเรียน เนื่องด้วยผู้เรียนต้องมีการกำกับตนเอง (Self-regulation) ซึ่งหมายถึง การสังเกตตนเอง (Self-observation) การตัดสินตนเอง (Self-judgment) และการแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง (Self-reaction )จนกลายเป็นสมรรถภาพของบุคคลในการปฏิบัติการควบคุมตนเองอย่างมีสติและความ

ตั้งใจในการเรียนทุกครั้ง เพื่อเปลี่ยนแปลงผลตอบสนองไปสู่การเรียนภาษาอังกฤษอย่างเข้าใจ โดยสามารถคิดก่อนกระทำ และทำให้เกิดปรากฏการณ์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในความเป็น New Normalหรือความปกติใหม่ ในช่วงที่เกิดขึ้นจากการแพร่ระบาดของ ไวรัสโควิด 19 ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการจัดการเรียนรู้ที่จะต้องปรับตัว การดำเนินชีวิตใหม่นั่นเอง





**เอกสารอ้างอิง**

กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). ***ปรับหลักสูตรภาษาอังกฤษใช้ CEFR-TH เป็นเกณฑ์***.สืบค้น 10 มิถุนายน 2564,http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=46794&Key=hotnews

กัญณภัทร นิธิศวราภากุล, พานิช บัวสำอางค์, นรวัลลภ์ ชุมนุมนาวิน. (2563).**นวัตกรรมเพื่อพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรในภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.** *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (Journal of Humanities and Social Sciences)* ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 (2020).หน้า 44-55.

จันทนี อินทรสูต, ธนกร สุวรรณพฤฒิ,และสมบัติ คชสิทธิ์ .(2560). **การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนยุค THAILAND 4.0**. *วารสารวไลยลงกรณ์ปริทัศน์* (2), 175-186.

ภูชิศ สถิตพงษ์. (2559). **ห้องเรียนอัจฉริยะ: นวัตกรรมการศึกษาในศตวรรษที่ 21.** *วารสารวิจัยและพัฒนาฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*,3(8), 230-254.

ธูปทอง กว้างสวัสดิ์. (2557). ***การสอนภาษาอังกฤษด้วยเทคโนโลยี.*** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปรียาภา วังมณีและวรพล ธูปมงคล.(2563). **การใช้นวัตกรรมสื่ออินโฟกราฟิกภาษาอังกฤษตำนานท้องถิ่นเพื่อเสริมสร้างทักษะความ**

**เข้าใจภาษาอังกฤษและการตระหนักถึงความสำคัญของตำนานท้องถิ่น ของเยาวชนในจังหวัดเชียงราย.** *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (Journal of Humanities and Social Sciences)* ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 (2020).หน้า 25-44.

ยงยุทธ ขำคง.(2562).**การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพตามบริบทของสังคมไทย.** *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (Journal of Humanities and Social Sciences)* ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 (2019).หน้า 11-35.

วิจารณ์ พานิช. (2556). **สนุกกับการเรียนในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: มูลนิธิ สดศรี-สฤษดิ์วงศ.

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.(2558). **การสื่อสารภาษาอังกฤษ.** สืบค้น 10 มิถุนายน 2564,http://english.obec.go.th/english/2013/index.php/th/2012-08-08-06-24-42/2012-08-08-06-25-22

สมยศ เม่นแย้ม. (2542). **คู่มือครู ครูไทยสอนภาษาอังกฤษ.** กรุงเทพฯ: เคล็ดไทย.

สุพรรณี อาศัยราช. (2558). ***การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมเสริมแบบเน้นภาระงาน.*** นนทบุรี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.

อรุณี วิริยะจิตรา และคณะ. (2555). **เหลียวหลังแลหน้า การสอนภาษาอังกฤษ.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์.หน้าต่างสู่โลกกว้าง.

โอภาส เกาไศยาภรณ์, วสันต์ อติศัพท์ และ อนุชิต งามขจรวิวัฒน์ . (2560). **การออกแบบการเรียน การสอน** .อีเลิร์นนิ่ง : รายการตรวจสอบ. นีโอพ้อยท์ .

David Nunan. (2005). *Cambridge Language Teaching Library: Task-Based Language Teaching.* Cambridge: CAMBRIDGE

UNIVERSITY PRESS.

Joshua S. *Introduction to Online Teaching and Learning*. Retrieved June 10, 2021, from http://www.wlac.edu/online/documents/otl.pdf

Marketingoops. (2020 ) .*'COVID-19' ปฏิรูปการศึกษาทั่วโลก! ใช้เทคโนโลยีเรียนรูปแบบใหม่ – 'มหาวิทยาลัยไทย' สอนผ่านออนไลน์.* สืบค้น 10 มิถุนายน 2564, จาก https://www.marketingoops.com/exclusive/businesscase/covid-19-reinvent-global-educationsystem-with-educational-technology.

Muh. Basri Jafar, Abdul Halim Muh. Yahya Akil. (2018). Task-based Language Teaching ForWriting of the Students In Indonesian Tourism Polytechnics (A case study of the Forth semester students at Tourism management of Polytechnic of Makassar. *Journal of Humanities and Social Science* , 2 (23), 27-34.

Partnership for 21st century learning. (2009). *Framework for 21st Century Learning. P21 Partnership for 21st Century Learning*. Retrieved June 10, 2021, from http://www.p21.org/ourwork/p21- framework.

Pru Cuper Judy Lambert. (2008). Multimedia technologies and familiar spaces: 21st-century teaching for 21st-century learners. *Contemporary Issues in Technology and Teacher Education* , 3 (8), 264-276.

Richarods, j. & Rodgers, T. (2002). *Approaches and Methods in Language Teaching*. (2nd ed). Cambridge University Press,

USA.
Virginia: TESOL International Association. Tracy D. Terrell Stephen D. Krashen. (1995). *The Natural Approach: Language Acquisition in the Classroom*. Cornwall: T.J. International Ltd.